

Framtiden för Europas arbetare avgörs i Grekland

[Uttalande från Fjärde internationalen. Från [International Viewpoint](#), 24 maj 2012.]

Sedan två år tillbaka har det grekiska folket kämpat mot de åtstramningar som trojkan (Internationella valutafonden, EU-kommissionen och Europeiska centralbanken) tvingat fram. Efter 17 endagars generalstrejker, massdemonstrationer och *aganaktismenis* (de indignerades) torgockupationer, och efter ockupationer av arbetsplatser, avvisade 60% av de som röstade vid valen den 6 maj de partier som hade accepterat de memorandum som påtvingats Grekland, och gav 37% till partier till vänster om PASOK:s antisocialistiska liberalism.

Grekland har krossats under en statsskuld som har använts som en kanal för överackumulation av finanskapital, och under två år har landet varit ett laboratorium för en politik vars syfte är att få befolkningen att betala för kapitalismens kris. De räddningsplaner som påtvingats Grekland har haft ett enda mål: att garantera att den grekiska staten ska betala tillbaka skulden till bankerna, och bevara spekulationspengarna och den finansbubbla som dessa har skapat. De ”memorandum” som beledsagar dessa planer i Grekland har till syfte att testa hur långt kapitalet kan monopolisera de förmögenheter som arbetarna skapat genom att tvinga dem till fattigdom. Resultaten av denna politik är en brutal minskning av löner och pensioner, avskaffande av arbetslagar och -regler, en våldsam ökning av arbetslösheten (som i Grekland redan berör 21,2% av den aktiva befolkningen, nästan 30% av kvinnorna och 50% av ungdomarna), en lågkonjunktur som liknar den 1929-1930 (en minskning av BNP med 6,9% 2011, med en beräknad ytterligare minskning på 5,3% 2012, en minskning av industriproduktionen med 4,3% i mars 2012 jämfört med mars 2011...), nedmontering av sjukvårdssystemet (137 sjukhus har stängts igen och en femtedel av de anställda inom sjukvården har försvunnit, brist på läkemedel på grund av obetalda räkningar på 1,1 miljarder euro...) och bostadsmarknaden (200.000 bostäder går inte att sälja... samtidigt som antalet hemlösa har ökat kraftigt), undernäring...

Denna brutala politik som gjorde godtycklighet, hemlighetsmakeri och rädsla till ett sätt att regera, kunde inte annat än framkalla våldsam vrede, vanda och ilska. En del av denna ilska kanaliseras i en olycksbådande rasistisk, antisemitisk och främlingsfientlig kraft, den nynazistiska gruppen Gyllene gryning, som utnyttjar regeringens förtryck mot demonstranter och förföljer invandrare och har infiltrerat polisen. Detta måste bli en varningsklocka och få oss att fördöma den politik av förtryck och rasism som ”trojkan” har tvingat på Grekland.

Inför den politik som trojkan har drivit genom försvarar den radikala vänstern i Grekland, och i synnerhet SYRIZA, som idag har en central plats i den politiska situationen i Grekland, en katastrofplan med fem punkter:

1. Upphäv alla memorandum, alla åtstramningsåtgärder och de motreformer mot arbetslagarna som ödelägger landet.
2. Nationalisera bankerna som till stor del betalats med hjälp från regeringen.
3. Moratorium på betalningarna av skulden och en granskning som gör det möjligt att säga upp och upphäva de orättfärdiga skulderna.
4. Upphäv ministrarnas åtalsimmunitet.
5. Ändra vallagarna som gjorde det möjligt för PASOK och Ny demokrati att härska till den grekiska befolkningens nackdel och slunga in landet i en kris.

Fjärde internationalen uppmanar hela den internationella arbetarrörelsen, alla ”indignerade”, alla som försvarar vänsterns ideal, att stöda detta katastrofprogram.

Vi vill att det grekiska folkets med hjälp av sina röster och mobiliseringar ska lyckas tvinga fram en

regering för hela den sociala och politiska vänstern som avvisar åtstramningar, en regering som kan genomdriva ett upphävande av skulden. Det är med detta perspektiv som vi uppmanar alla krafter som kämpar mot åtstramningar i Grekland – SYRIZA, ANTARSYA, KKE, fackföreningar och andra sociala rörelser – att samlas kring en katastrofplan.

Krisen är inte Greklands kris, utan en kris för EU som är underkastad kapitalets vilja och för de regeringar som står i dess tjänst. Det är en kris för det kapitalistiska produktionssättet i hela världen. Det är inte upp till trojkan utan det grekiska folket att avgöra vilken politik landet ska driva. Den tyske kanslern, Angela Merkels, försök att påtvinga grekerna en folkomröstning om euron samtidigt med valen den 17 juni – en formlig valkupp – måste tillbakavisas. Det är inte euron utan trojkans diktat som måste bekämpas idag.

Mer än någonsin gör kampen mot åtstramningspolitiken det nödvändigt att bryta med den politik och de avtal som ligger till grund för skapandet av EU. Mer än någonsin betyder kampen mot åtstramningarna att man inte får dra sig tillbaka till nationalism, utan utveckla en rörelse för ett annat Europa som försvarar alla folks oinskränkta demokratiska och sociala rättigheter och perspektivet på Europas förenade socialistiska stater.

Grekland har blivit ett laboratorium för Europa. Med hjälp av mänskliga försökskaniner testas de ut metoder som sedan ska användas mot Portugal, Spanien, Irland, Italien och så vidare. Det grekiska folket har gjort uppror mot denna grymma politik på arbetsplatserna, på gatorna och vid valurnorna. Motståndet visar att försvaret av de folkliga klassernas livsviktiga intressen kräver en konfrontation med de härskande klasserna på nationell och europeisk nivå. Vi måste sprida enhetsinitiativ till stöd för det grekiska folkets och dess radikala vänsters kamp. Men den bästa solidariteten med det grekiska folket är att följa deras exempel i alla länder genom att utveckla och samordna motståndet mot den omänskliga åtstramningspolitiken och ödeläggelsen. Det är just vad kapitalet, som har ansvaret för krisen, fruktar: att kampen ska sprida sig!

24 maj 2012, Fjärde internationalens verkställande byrå.

(Översättning från engelska, Göran Källqvist.)